Dosarul nr. 1-2679/2023
1-23154843-12-1-31102023

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

01 iulie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Stella Bleşceaga
Grefierul Varvara Apostol, Grigorii Damaschin, Patricia Valah şi Adelina Danu

cu participarea:
Procurorilor Vadim Gribincea şi Alla Cazacu
Apărătorilor Oleg Cojocari şi Irina Ghidirim

examinând în ședința de judecată publică, în procedură generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Vartic Oleg ***, născut pe *******, IDNP: *****, originar şi înregistrat la domiciliu în mun. *****, în com. *****, pe str. *****, cu studii medii, necăsătorit, fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, supus militar, de naționalitate moldovean, cet. al Rep. Moldova, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, grade de calificare şi distincții de stat, nu se află la evidența psihiatrică sau narcologică şi fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 264[1] alin. (3) din Codul penal,

Procedura de citare legală respectată.
Date cu referire la examinarea cauzei penale: 31 octombrie 2023 – 01 iulie 2024.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța,

c o n s t a t ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Inculpatul **Vartic Oleg,** la 13 septembrie 2023, aproximativ la ora 00 şi 05 min., acționând intenționat, ignorând prevederile punctului 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere (*Regulament*), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, în vigoare din în vigoare 15 iulie 2009, care prevede că *conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de*

conducere, în timp ce conducea automobilul de model „Mercedes Sprinter” cu n/î ***** pe str. Mihail Frunze, la intersecție cu str. Toader Bubuiog, în com. Bubuieci din mun. Chișinău, a fost stopat de către ofițerul de patrulare al DP Centru a INSP al IGP Platon Iurie, fiind suspectat de conducerea autovehiculului în stare de ebrietate.

Prin urmare, a fost îndreptat la Dispensarul Republican de Narcologie amplasat pe str. Grenoble, 147 din mun. Chișinău pentru examinarea medicală de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și natura ei, unde Vartic Oleg a refuzat examinarea medicală și recoltarea probelor biologice.

Astfel, Vartic Oleg a ignorat intenționat prevederile pct. 11 lit. j) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 potrivit căruia *conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”*.

1.2. Astfel, de către organul de urmărire penală, acțiunile lui *Vartic Oleg* au fost încadrate juridic conform prevederilor art. 264^1 alin. (3) din Codul penal, adică *“refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical”*.

Privind procedura.

2.1. În ședința de în ședința de judecată, inculpatul Vartic Oleg şi apărătorul desemnat Irina Ghdidirim, care acționează în interesele inculpatului, în temeiul deciziei CNAJGS şi a mandatului avocațial nr. MA *****din 20 februarie 2024 (f.d.106), precum și procurorul Alla Cazacu au solicitat examinarea cauzei penale în procedură generală, luând în considerare că inculpatul nu recunoaște vina în comiterea infracțiunii şi faptele incriminate, iar în aceste condiții, în conformitate cu articolele 351 și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale conform regulilor generale, în limba română și în ședința publică, cu participarea inculpatului.

2.2. Totodată, la caz, instanța a stabilit că inculpatul Vartic Oleg, pe parcursul examinării cauzei a urmărit o intenție evidentă de a tergiversa examinarea cauzei şi concomitent de a se eschiva de la prezentarea în ședințele de judecată, operând prin diferite manopere în acest sens.

Astfel, instanța susține îndeosebi faptul că inculpatul pe parcursul examinării cauzei, nu a reclamat citațiile expediate acestuia (f.d.83-84,119-120), iar ulterior, fiind dispusă aducerea silită, nu a fost posibil de executat de la adresa de domiciliu indicată expres de inculpat instanței, într-un caz comunicând doar telefonic executorul, că cunoaște despre ședințele de judecată (f.d.94,122-126), totodată apărătorul ales al inculpatului solicitând de multiple ori amânarea examinării cauzei contrar prevederilor art. 331 alin. (1^1) din Codul de procedură penală (f.d.92,96,99,109) şi ulterior opinând pentru neprezentarea nemotivată în fața instanței, din aceste considerente fiind dispus şi solicitată participarea unui apărător din oficiu pentru a reprezenta interesele inculpatului.

Concomitent, în pofida faptului că acestuia i-a fost adus la cunoștință prin confirmarea cu semnătură proprie şi olografă în recipise despre examinarea cauzei (f.d.97,113), ultimul în mod conștient şi nemotivat nu s-a prezentat la ședințele de judecată, demonstrând un comportament dezinteresat față de desfășurarea procesului penal şi tergiversându-l evident prin propriul comportament, care în opinia instanței a avut loc vădit în scopul asigurării eschivării de

la o eventuală răspundere juridică, prin atingerea termenului de prescripție pentru atragerea la răspundere penală.

Or, mai mult, de către instanța de judecată de multiple ori a fost dispusă atât citarea de la domiciliul recunoscut de inculpat, cât şi inclusiv s-a dispus aducerea silită a inculpatului de pe adresa comunicată, însă potrivit informației executorului, inculpatul nu a fost observat pe adresa vizată, comunicând doar telefonic cu executorul încheierilor, prin ce a pus în imposibilitate executarea aducerii silite.

Astfel, în ansamblu, instanța a întreprins toate acțiunile necesare pentru desfășurarea diligentă a cauzei, cu asigurarea dreptului inculpatului de a participa la examinarea propriei cauze, despre examinarea căreia a fost notificat indubitabil de multiple ori, însă ultimul a ezitat să comunice reședința *de facto* a domiciliului său şi a continuat să se eschiveze de la prezentarea în fața instanței, motiv pentru care a fost anunțat în căutare în faza judecării cauzei la 27 martie 2024, fiind depistat ulterior la 26 aprilie 2024 (f.d.127-131).

2.3. Din argumentele indicate *supra*, instanța conchide că inculpatul Vartic Oleg, intenționat s-a eschivat să se prezinte în ședințele de judecată, or având obligația într-o situație de a se prezenta la cercetarea cazului privind învinuirea adusă acestuia, iar în alt aspect, de a informa instanța privind schimbarea domiciliului său, a ignorat cerințele enunțate, prevăzute de art. 66 alin. (5), pct. 1) din Codul de procedură penală, potrivit căruia inculpatului este obligat să se prezinte la citarea instanței sau 238 alin. (3^1) din același cod, din care reiese că inculpatul are obligația de a informa instanța de judecată, în termen de cel mult 3 zile despre schimbarea domiciliului, prevederi despre care inculpatul a fost informat atât anterior la faza urmăririi penale, cu ocazia înaintării acuzării şi drepturilor cu obligațiile sale, cât şi în ședința de judecată expres, dar neonorate de acesta până în prezent, ultimul operând prin asumarea obligațiilor de a fi prezent şi nerespectarea acestei obligații scrise ulterior, determinând inclusiv cheltuieli suplimentare pentru cercetarea cazului, asigurării şi citării martorilor în proces etc..

2.4. Prin urmare, instanța a conchis că în pofida faptului că inculpatul a cunoscut despre examinarea cauzei penale de învinuire a sa şi a confirmat prezența la ședințele de judecată viitoare prin obligațiile scrise asumate, totuși a continuat să se eschiveze de la prezentarea în instanță, adoptând un comportament ne diligent, prin care s-a prezentat aleatoriu doar la unele ședințe, nu a informat despre motivele neprezentării sale la alte ședințe şi nici despre schimbarea domiciliului acestuia, la care acesta *de facto* nu locuiește, iar în aceste condiții şi probe verosimile expuse *supra*, instanța a constatat că pe parcursul examinării cauzei, Vartic Oleg a renunțat la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței şi de a se apăra personal, continuând să se sustragă de la judecată şi în aceste condiții, aplicând prevederile art. 321 alin. (6) din Codul de procedură penală, instanța a dispus prin încheiere inclusă în procesul verbal al ședinței de judecată, de a continua examinarea cauzei penale în absența acuzatului anunțat în căutare.

2.5. În susținerea acestor concluzii, se prezintă a fi esențial de invocat doctrina penală și jurisprudența CEDO în acest sens, ori principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată.

În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității și al unui proces echitabil, în general. Or, Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, că posibilitatea pe care trebuie s-o aibă *„acuzatul”* de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc *„oricărui acuzat”* dreptul *„de a se apăra el însuşi”*, *„de a interoga sau*

de a face să fie interogați martorii”, *„de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată”*, toate acestea fiind de neconceput fără prezenta sa.

Astfel, legislatorul şi respectiv instanța sunt obligați să ia măsuri de *„descurajare”* a absențelor nejustificate, or o situație specială din punct de vedere al respectării principiului contradictorialității este acea a absenței acuzatului de la proces sau altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție.

Spre exemplu, pe cazul *Mihaes împotriva Franţei din 25 mai 1998*, cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, s-a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamantul a refuzat să fie prezent, în persoană, în fața instanțelor de fond, ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea, iar în aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

La fel, în cazul *Kattan împotriva România din 21 ianuarie 2014*, Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind încălcarea art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță.

2.6. Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa, iar în ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă.

Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou doar dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța, fapt care nu este incident în speță.

2.7. În aceste circumstanțe, se reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată, iar a interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna de a recompensa sustragerea acuzatului de la soluționarea cauzei sale și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând un abuz de drept procesual.

În particular, nu există o încălcare a dreptului la un proces echitabil atunci când persoana acuzată a fost informată cu privire la data și la locul procesului sau atunci când a fost apărată de către un avocat pe care l-a mandatat în acest scop, iar aceste considerente au stat la baza concluziei Curții Europene privind lipsa unei încălcări a articolului 6 din Convenție [în cazul *Medenica împotriva Elveției din 14 iunie 2001*, §§ 56–59].

2.8. Respectiv, instanța mai reiterează că o procedură care se desfășoară în absența inculpatului nu este în sine incompatibilă cu art. 6 din Convenție, fiind produsă o denegare de

justiție doar atunci când asupra cauzei unui individ condamnat *in absentia*, se va pronunța o instanță, fără ca acesta să fie audiat cu privire la temeinicia acuzației în fapt şi în drept sau atunci când *nu s-a stabilit* că *acesta a renunțat la dreptul său de a se prezenta* şi de a se apăra ori că *a avut intenția de a se sustrage* de la justiţie [*Sejdovic împotriva Italiei* (MC), § 82].

Or, dreptul în discuție îi este garantat acuzatului de îndată ce acestuia i s-a acordat posibilitatea efectivă de a-și susține argumentele, iar faptul că acuzatul nu utilizează această posibilitate ține de domeniul său de responsabilitate, pentru că poate renunța la acest drept [*Sejdovic împotriva Italiei* (MC), ulterior reafirmate în cazurile *Haralampiev împotriva Bulgariei din 24 aprilie 2012* și *Idalov împotriva Rusiei din 22 mai 2012*].

În acest mod, dreptul de prezență nu implică cu toate acestea obligația autorităților de a aduce reclamanții la o audiere în cazul în care aceștia din urmă nu demonstrează motivare suficientă de a participa în cadrul acțiunii (*Nunes Dias împotriva Portugaliei*, dec.), condiții care au fost întrunite la caz.

2.9. Prin urmare, la caz, instanța a constatat întemeiat atât faptul, cât şi intenția certă a inculpatului Vartic Oleg atât de a se eschiva de la prezentarea în instanță şi de renunțare la participare în ședințele de judecată, la care s-a prezentat inițial doar aleatoriu la unele ședințe, precum şi de manifestare a unui vădit dezinteres față de desfășurarea procesului penal de acuzare a sa, cu tendința certă de a tergiversa desfășurarea procesului penal, în scopul eludării unei eventuale răspunderi, iar în opinia instanței, dreptul la un proces echitabil al acuzatului nu a fost așadar afectat, mai ales când pe tot parcursul procesului penal, inculpatul Vartic Oleg a fost asistat de apărător profesionist, desemnat în acest sens, în privința căruia nu au fost reținute obiecții.

Poziția inculpatului.

3.1. Ca urmare a faptului că Vartic Oleg nu s-a prezentat în ședința de judecată, instanța a fost în imposibilitate de a-l audia, motiv din care prin prisma prevederilor art. 368 alin. (1) pct. (2) din Codul de procedură penală, a dispus citirea declarațiilor acestuia depuse în calitate de bănuit și învinuit la faza de urmărire penală.

3.2. Astfel, fiind citite declarațiile inculpatului ***Vartic Oleg*** oferite în calitate de bănuit la 26 septembrie 2023 şi în calitate de învinuit la 20 octombrie 2023, acesta nu a recunoscut vina şi a indicat că refuză să ofere declarații (f.d.44-45, 55-57).

4. *În pofida faptului că inculpatul Vartic Oleg nu recunoaște vina şi circumstanțele de fapt incriminate, vinovăția acestuia în baza art. 264[1] alin. (3) din Codul penal se confirmă prin declarațiile martorilor şi următoarele probe cercetate nemijlocit în ședința de judecată:*

Declarațiile martorilor.

4.1. Fiind audiat martorul ***Iurie Platon***, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că îl cunoaște pe inculpat în legătură cu serviciul şi a indicat la caz că este angajat al INSP în calitate de ofițer superior în direcția de patrulare Chișinău, iar la data de 13 septembrie 2023, fiind implicat în serviciul de menținere a ordinii publice și siguranța traficului rutier pe sectorul Ciocana din mun. Chișinău, împreună cu colegul Andrei Rotaru, cu automobil de serviciu MAI 9955. La aproximativ orele 12 şi 00 min. se aflau în com. Bubuieci, unde documentau o contravenție, iar ulterior în timpul documentării contravenției din direcția străzii principale spre strada secundară a virat un microbuz de model „Mercedes", de culoare albă care imediat a stopat şi ulterior șoferul, părăsind habitatul automobilului, a început să fugă. Ei dându-și seama de cele

întâmplate, a fugit spre șofer, care era o persoană de sex masculin şi care la solicitarea colegului de a prezenta careva acte, acesta a comunicat că nu prezintă nici una din ele. Astfel, martorul a luat telefonul de serviciu și prin sistemul de date a verificat automobilul de model „Mercedes", la care s-a stabilit că proprietarul acestuia este persoana pe care au ajuns - o din urmă. Totodată, în timpul discuției cu Vartic Oleg deja stabilit, s-a simțit miros specific de alcool din cavitatea bucală şi a fost propusă de nenumărate ori trecerea testării alcoolscopice la fața locului, dar în cele din urmă, la refuzurile primate, s-au deplasat la Dispensarul Narcologic, unde acesta, la fel a refuzat testarea, iar automobilul a fost transmis la parcarea specială.

La întrebările procurorului a precizat că era noaptea, pe data de 12 spre 13 septembrie 2023, în com. Bubuieci, la str. Mihai Frunze şi str. Teodor Bubuioc, iar inculpatul singur a stopat, la nu mai mult de 100 metri şi martorul era echipat în costumul de serviciu. Mai explică că practica le spune că dacă persoana nu are ce ascunde de poliție, nu fuge şi subliniază că necesită ca actele să fie în regulă și de a fi apt de a conduce, să nu fie în stare de ebrietate. A mai adăugat că ei erau într-o stradă iluminată, unde erau luminile aprinse, iar ei fixau procesele verbale electronic și necesita ca să funcționeze imprimanta. A statuat că l-a ajuns pe domnul Vartic la o distanță de 30 metri, iar comportamentul domnului Vartic era agresiv, adică comportamentul agresiv se manifesta prin reproșuri, zicând că martorul este prea tânăr ca să-l documenteze, că refuză să îi însoțească la dispensar şi la fața locului la fel a refuzat să fie testat. De asemenea, a subliniat că automobilul a rămas la locul unde a stopat, iar în automobil, în timpul deplasării era mai calm, confirmând totodată că domnul Vartic l-a amenințat că îi va crea probleme la serviciu, în legătură cu documentarea sa. Mai notează că în incinta dispensarului el s-a aflat cu medicul, iar domnul Vartic a rămas la dispensar, concretizând că a văzut că a refuzat testarea medicală, după care a mers și a evacuat automobilul la parcarea specializată. Mai confirm că a fost depusă plângere la Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana și plângere la INSP, unde a indicat că automobilul lui era parcat de cu zi, deoarece i s-a descărcat acumulatorul, iar aproximativ la orele 00 şi 00 min., el s-a îndreptat spre automobilul lui personal, unde el ulterior a auzit fraza „*Stai că eu te împușc*" și cu tot cu acumulator a sărit gardul la vecin, asta ce reiese din plângerea la procuratură. În plângerea la INSP a indicat că ei au aplicat violență și nu l-au bătut, dar acțiunile acestora au fost filmate, iar în automobilul lui Vartic nu erau alte persoane. Mai explică că ei au oprit inculpatul în spațiu public, în stradă şi nu a văzut careva acumulator asupra lui Vartic, nici când a coborât din automobil nu-l avea, adăugând că au fost ridicate înregistrările de pe camera de bord şi în înregistrări nu sunt careva acțiuni din cele care au fost indicate în plângerile de la INSP și de la procuratură.

La întrebările apărătorului a menționat, că strada era foarte bine iluminată artificial, iar la fața locului, inculpatul a refuzat să fie testat alcoolscopic, dar la dispensar comunică medicului despre faptul acordului sau refuzului şi lor le-a comunicat că nu dorește să fie testat. A susținut, că dacă aplica forța, avea să sesizeze procurorul de serviciu, deoarece a avut un comportament calm când ei l-au oprit fizic, după care s-au deplasat la automobilul de serviciu, iar când a refuzat să prezinte actele, atunci au pornit filmarea, concluzionând că omul a refuzat testarea, dar ei cunosc starea lui şi de asta a fost ridicat automobilul, şi mai mult, domnul nu a prezentat nici un act de identitate (f.d.111-112).

4.2. **Prin mijloacele de probă, administrate în faza de urmărire penală și examinate în ședința de judecată:**

- *procesul verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 13 septembrie 2023*, prin care s-a constatat că Vartic Oleg a condus mijlocul de transport fiind suspectat că s-a aflat în stare de ebrietate, dar la propunerea de

a trece testarea alcoolscopică, a refuzat, negând că ar fi consumat alcool şi a refuzat să semneze în procesul verbal (f.d.6);

- *procesul verbal privind consemnarea celor constatate din 13 septembrie 2023*, prin care s-a constatat că Vartic Oleg a condus mijlocul de transport, iar fiind îndreptat pentru examinarea medical, a refuzat prelevarea probelor biologice şi solicită înregistrarea cazului cu examinarea sa conform art. 274 din Codul de procedură penală (f.d.5);

- *procesul verbal de înlăturare de la conducerea mijlocului de transport din 13 septembrie 2023*, prin care Vartic Oleg a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport, iar vehiculul a fost predat la parcarea specială situată pe str. Calea Truşeniului, 45A (f.d.7);

- *procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor din 13 septembrie 2023*, prin care a fost ridicat forțat automobilul de model „Mercedes" cu n/î ***** (f.d.9);

- *procesul verbal de examinare a obiectelor din 20 septembrie 2023*, prin care a fost cercetat procesul-verbal nr. 619 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 13 septembrie 2023, fiind stabilit că Vartic Oleg a fost îndreptat pentru examinare medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate, de către agentul constatator Platon Iurie, data şi ora exactă a examinării fiind 13 septembrie 2023, ora 00 şi 25 min., cu evidențierea mirosului de alcool din cavitatea bucală ca temei al examinării medicale şi a specificării refuzului persoanei examinate atât de a trece testarea alcoolscopică cât şi să i se preleva probe biologice de către examinatorul Gh. Arvinte (f.d.12);

- *procesul verbal de ridicare din 13 septembrie 2023*, prin care au fost ridicate înregistrări video de la Platon Iurie din data de 12-13 septembrie 2023 pe un purtător de informație tehnico -electronică de tip CD-R de model „OMEGA" (f.d.18-19);

- *procesul verbal de examinare din 20 septembrie 2023*, prin care a fost cercetat un purtător de informație tehnico - electronică de tip CD-R cu 2 imagini video din data de 12 septembrie 2023 efectuate pe str. Mihail Frunze la intersecție cu str. Toader Bubuiog, în com. Bubuieci din mun. Chișinău și din data de 13 septembrie 2023 de la Dispensarul Republica de Narcologie.

În prima înregistrare amplasată pe partea din față a bordului unui vehicul se atestă data de 12 septembrie 2023, ora 23 și 45 min., când un automobile de model "Mercedes Sprinter" de culoare albă care virează la dreapta de pe str. Tudor Buboiag pe str. Mihail Frunze, în com. ***** din mun. Chișinău, unde automobilul brusc s-a oprit, apoi conducătorul auto a coborât din vehicul şi cu pași grăbiți se deplasează pe partea stângă, pe str. Tudor Bubuiog încercând să se eschiveze, cu mențiunea că conducătorul auto este îmbrăcat în costum sportive de culoare gri, cu înălțimea și corpolență medie.

În înregistrarea nr. 2 se relevă într-un birou cu inscripția pe ușă „Expertiza narcologică", pe scaun fiind așezat Vartic Oleg, îmbrăcat în costum sportiv de model "Puma" de culoare gri combinat cu negru, care discută cu medicul de serviciu, în care Vartic Oleg confirmă că a servit alcool, dar infirmă că ar fi condus un vehicul, precizând că nu a fost nemijlocit stopat aflându-se la volanul mijlocului de transport (f.d.20-25);

4.3. **Mijloace materiale de probă**:

- *procesul verbal nr. 619 din 13 septembrie 2023 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii ei*, în care s-a specificat la pct. 13 şi 14 (*concluzia medicului psihiatru narcolog Arvinte Ghenadie*) din act, refuzul lui Vartic Oleg de la examinarea medicală şi de la prelevarea probelor biologice, cu mențiunea exactă *„Concluzia nu este făcută, refuză examinarea medicală şi prelevarea probelor biologice"*, fiind aplicată semnătura ologrfă a specialistului – medic şi impresiunea autentică a ștampilei

instituției cu denumirea „*DISPENSARUL REPUBLICAN DE NARCOLOGIE*” (f.d.11), care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă şi anexat la cauza penală prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Cristina Rotaru din 20 septembrie 2023 (f.d.13);

- *un purtător de informație tehnico - electronică de tip CD-R de model “OMEGA”* cu 2 imagini video din data de 12 septembrie 2023 efectuate pe str. Mihail Frunze la intersecție cu str. Toader Bubuiog, în com. Bubuieci din mun. Chișinău și din data de 13 septembrie 2023 de la Dispensarul Republica de Narcologie (f.d.19), care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă şi anexat la cauza penală prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Cristina Rotaru din 20 septembrie 2023 (f.d.25).

4.4. Concomitent, de către partea apărării nu au mai fost prezentate ale mijloace de probă, suplimentar probelor prezentate de partea acuzării, iar în dezbateri judiciare s-a invocat faptul că în acțiunile inculpatului nu se atestă elementele infracțiunii de care a fost acuzat, motiv pentru care solicită emiterea unei sentințe de achitare în privința lui Vartic Oleg.

Cu privire la analiza probelor cercetate în ședința de judecată şi încadrarea juridică:

5.1. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

5.2. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Vartic Oleg a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât *natura* şi *cauza* acuzației, cât şi probele pe care se fundamentează acuzația, într-o manieră detaliată şi într-o limbă pe care o cunoaște, prin ordonanța de punere sub învinuire, dar şi rechizitoriul întocmit.

5.3. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărîrii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei şi Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpata le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*.

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

5.4. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) şi (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

5.5. Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Vartic Oleg nu își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, în ședința de judecată au fost stabilite suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din declarațiile martorilor, a mijloacelor de probă acumulate la faza urmăririi penale şi cercetate nemijlocit în ședința de judecată şi inclusiv din necoroborarea cu declarațiile inculpatului oferite la faza urmăririi penale.

5.6. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

5.7. Concomitent, la caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov şi Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

5.8. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care inculpatul inclusiv s-a eschivat vădit de la ședințele de judecată.

5.9. Suplimentar, cu privire la întocmirea actelor de către agentul constatator, inclusiv a procesului verbal de ridicare vehiculului sau a îndreptării privind examinarea medicală, de înlăturare a conducătorului auto de la conducerea vehiculului şi de constatare refuzului de la examinarea medicală a ultimului, în rezultatul cărora a fost întocmit inclusiv procesul verbal al examinării medicale de constatare a faptului de constatare a faptului de consumare a alcoolului,

stării de ebrietate şi naturii ei, precum şi a altor informaţii rezultate din actele întocmite de agentul constatator, examinate ulterior în cauza penală, instanţa argumentează că agentul constatator are obligaţii exclusiv prevăzute la art. 262 şi 273 din Codul de procedură penală, adică de a întreprinde acţiuni care nu suferă amânare, cu întocmirea proceselor verbale, în care se vor consemna acţiunile efectuate şi circumstanţele constatate, iar *actele de constatare întocmite vor constitui mijloace de probă* în sensul legii procesual-penale.

Or, potrivit art. 273 alin. (1) lit. a) şi alin. (6) din Codul de procedură penală, organele de constatare sânt poliţia – pentru infracţiuni ce nu sânt date prin lege în competenţa altor organe de constatare, iar procesul-verbal cu privire la constatarea infracţiunii este asimilat unui denunţ conform art.262 din prezentul cod şi nu poate fi supus controlului pe calea contenciosului administrativ.

La fel, conform alin. (2) al ultimului articol citat, organele menţionate la alin.(1) au dreptul, în condiţiile prezentului cod, să reţină făptuitorul, să ridice corpurile delicte, să solicite informaţiile şi documentele necesare pentru constatarea infracţiunii, să citeze persoane şi să obţină de la ele declaraţii, să dispună efectuarea constatărilor tehnico - ştiinţifice şi medico-legale, să procedeze la evaluarea pagubei şi să efectueze orice alte acţiuni care nu suferă amânare, cu întocmirea proceselor-verbale, în condiţiile prevăzute de art.260–261 din prezentul cod, în care se vor consemna acţiunile efectuate şi circumstanţele constatate, iar actele de constatare întocmite de aceste organe *constituie mijloace de probă*.

Prin urmare, necesitatea examinării medicale este o situaţie care nu suferă amânare, reieşind din riscul alterării informaţiei care poate fi obţinută la momentul depistării conducătorului auto suspect a fi în stare de ebrietate, iar instanţa va atribui actelor întocmite de agentul constatator un caracter legal, pe care reieşind din prevederile menţionate *supra*, le consideră drept mijloace de probă pertinente cauzei şi admisibile, fiind dispuse şi efectuate în termen restrâns de la momentul constatării circumstanţelor de fapt.

5.10. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente şi concludente, precum şi coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

5.11. În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

5.12. Astfel, conform ordonanţei de punere sub învinuire şi a rechizitoriului, acţiunile lui Vartic Oleg au fost încadrate juridic în baza art. 264^1 alin. (3) din Codul penal pe faptele invocate în rechizitoriu, care la rândul său stabileşte răspunderea penală pentru *refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical*, iar fapta a fost comisă la 13 septembrie 2023, aproximativ la ora 00 şi 25 de minute *(conform informaţiei din rubrica nr. 1 a procesului verbal al examinării medicale nr. 619, recunoscut în calitate de mijloc material de probă admisibil)*.

5.13. În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă *(acțiune sau inacțiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”* CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

5.14. În speță, instanța constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, care este format din care îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să refuze, să se împotrivească sau să se eschiveze de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Din acest punct de vedere, potrivit lit. a) pct.14 al Regulamentului circulației rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate alcoolică, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, precum şi sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

La fel, conform pct. 11 lit. j) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, conducătorul mijlocului de transport este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, *examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar*.

La rândul său, art.18 al Legii privind siguranța traficului rutier nr.131 din 07 iunie 2007 stabilește, că pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.

Totodată, art. 33 alin. (3), lit. c) din aceleiași lege nr. 131/2007, obligă *conducătorul de vehicul să se supună*, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat şi *examenului medical de recoltare a probelor biologice* în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar.

La caz, instanța de judecată statuează că Vartic Oleg a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier prin faptul că a refuzat să se supună solicitării medicului

narcolog, care este un profesionist în domeniu, de a fi supus examenului medical sau recoltării probelor biologice cu urină şi sânge, ce se confirmă prin procesul verbal autentic, recunoscut în calitate de document în prezenta cauză penală sau prin declarațiile martorului Iurie Platon în acest sens, care l-a însoțit pe acesta la instituția medicală şi afirmă în mod identic în ședința de judecată despre aceleași circumstanțe şi anume că a asistat la momentul în care au fost solicitate prelevarea probelor biologice, de la care inculpatul a refuzat, fiind preîntâmpinat despre răspunderea penală care poate surveni în acest caz, teze care corespund inclusive cu informația dedusă din înregistrările video examinate.

De asemenea, din considerentele enunțate, instanța deduce astfel că obiectul juridic al infracțiunii incriminate diferă de cel propriu zis al alin. (1) din același articol, astfel că prin fapta comisă, sub aspectul prezentei încadrări juridice, nu contează dacă s-a aflat sau nu conducătorul auto în stare de ebrietate, important fiind faptul refuzului de a trece examinarea medicală şi astfel instanța consideră că inculpatul a tratat eronat cele incriminate, prin faptul că a refuzat să fie supus examinării medicale, având această obligație legală impusă prin actele normative expuse anterior.

5.15. Sub aspectul *laturii obiective*, s-a constatat în acțiunile inculpatului fapta de refuz expres, în calitate de conducător auto, a efectuării examinării medicale în scopul stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, or martorul Iurie Platon invocă clar suspiciuni anume privind aflarea în stare de ebrietate produsă de alcool, de droguri sau de alte substanțe similare, care poate fi stabilită doar prin prelevarea probelor biologice, iar acest aspect a fost argumentat de martor prin faptul că simțea de la inculpat miros de alcool, argument iterat şi în cadrul actului de consemnare a refuzului, întocmit de către medicul narcolog.

La caz, prin *refuz expres*, doctrina penală stipulează modalitatea alternativă de realizare a laturii obiective sub forma *„eschivării”* de la examinarea medicală, care se realizează prin dezacordul manifestat expres de către subiectul infracțiunii, aspect care a fost consemnat în rubrica nr. 13 şi 14 a procesului verbal privind examinarea medicală nr. 619 din 13 septembrie 2023.

Respectiv, existența faptei prejudiciabile se confirmă direct prin declarațiile aceluiași martor Iurie Platon, dar și din actele întocmite de acesta, care reprezintă probe scrise ale acțiunilor agentului constatator, din care rezultă indubitabil că inculpatul în mod expres, vehement şi cert a refuzat să fie supus oricărui model de prelevare a probelor biologice în acest scop, rezultat consemnat în procesul verbal privind examinarea medicală de constatare a stării de ebrietate şi a naturii ei, dar şi confirmat de inculpat în înregistrarea video.

Totodată, instanța va respinge obiecția apărării privind faptul că nu inculpatul a condus un vehicul sau că acest mijloc de transport nu a fost depistat în mișcare, la fel prin declarațiile martorului Iurie Platon, potrivit cărora, în timpul documentării unei alte fapte, a observat că din direcția străzii principale spre strada secundară a virat un microbuz de model „Mercedes”, de culoare albă care imediat a stopat şi ulterior șoferul, părăsind habitatul automobilului, a început să fugă, pe care martorul l-a ajuns la o distanță de circa 30 de metri.

Tot martorul Iurie Platon afirmă că în acel vehicul nu erau alte persoane, se aflau pe o stradă foarte bine iluminată şi l-au identificat atunci pe acel conducător ca fiind anume Vartic Oleg, invocând o suspiciune că dacă nu ar fi avut ce ascunde, inculpatul nu ar fi încercat să se eschiveze, pe care instanța o apreciază credibilă în ambianța circumstanțelor explicate de martor privind acțiunile întreprinse de inculpat.

Mai mult, din prima înregistrare examinată, în care se atestă data de 12 septembrie 2023, ora 23 şi 45 min., într-adevăr un automobil de model „Mercedes Sprinter” de culoare albă

virează la dreapta pe strada unde este poziționat vehiculul în care se află camera video, dar imediat oprește după cotitură, apoi conducătorul auto a coborât din vehicul de la locul conducătorului auto şi cu paşi grăbiți se deplasează prin spatele vehiculului din care a coborât într-o direcție necunoscută, acest conducător auto fiind îmbrăcat în costum sportiv de culoare gri, cu înălțimea şi corpolența medie, cimentând versiunea oferită instanței de martor că anume inculpatul este conducătorul auto, pe care de altfel, în timpul identificării, agentul constatator a stabilit că anume el este posesorul nemijlocit al acestui vehicul care a staționat după deplasarea sa la observarea echipajului de poliție.

La fel, din înregistrarea nr. 2 se relevă într-un birou cu inscripția pe ușă „*Expertiza narcologică*", pe scaun fiind așezat Vartic Oleg, îmbrăcat în costum sportiv de model "Puma" anume de culoare gri combinat cu negru, similar celui în care era îmbrăcat conducătorul auto care a coborât din vehicul, care discută cu medicul de serviciu şi în care Vartic Oleg confirmă de altfel că a servit alcool, dar susține nu a fost nemijlocit stopat aflându-se la volanul mijlocului de transport, argument pe care instanța îl consideră nefondat, or nu contează momentul stopării, ci exclusiv aspectul că făptuitorul a condus un vehicul în prealabil, oferind legitimitate agentului constatator de a supune examinării medicale pe acesta.

În aceleași circumstanțe, privind veridicitatea declarațiilor martorului, vine să o confirme şi aspectul temporal al evenimentelor, în situația în care de la momentul fixării inclusiv video a făptuitorului care a coborât de la volanul mijlocului de transport (ora 23 şi 45 min.) până la examinarea propriu-zisă medical (ora 00 şi 25 min.) a trecut o perioadă infirmă de timp, în care este firesc că au avut loc acțiuni de stopare, de identificare a persoanei, de escortare a sa şi inclusive eventuale discuții, ca celor similare din înregistrarea video nr. 2, care permit instanței să considere drept credibile şi prin urmare veridice depozițiile martorului Iurie Platon privind consecutivitatea evenimentelor, îndeosebi a faptului stopării inculpatului imediat după ce acesta a părăsit vehiculul condus anterior.

În acest mod, instanța a constatat contrar alegațiilor apărării, faptul că anume inculpatul la momentul documentării, avea calitatea de conducător al mijlocului de transport implicat în circulația pe drumurile publice, iar agentul constatator Iurie Platon în consecutivitatea evenimentelor a purces la documentarea cauzei, anume din dubiile privind aflarea acestuia în stare de ebrietate produsă de alcool, de stupefiante sau alte substanțe similare.

Or, aceștia indică că inculpatul manifesta un miros de alcool, se clătina, astfel furnizând suficiente temeiuri pentru a fi supus examinării medicale, suspiciuni coagulate şi în cadrul actului emis de specialist prin care iterează aceleași suspiciuni.

De altfel, apărarea nu a prezentat nici un argument plauzibil care ar presupune că nu inculpatul Vartic Oleg a condus mijlocul de transport, pe când din toate probele administrate denotă contrariul în mod cert, iar în acest context, instanța de judecată reține că martorul afirmă că a văzut cu certitudine că anume inculpatul a fost persoana care a coborât de la volanul mijlocului de transport şi prin urmare a condus în prealabil vehiculul de model „Mercedes" cu n/î ***** care s-a deplasat în mun. Chișinău până în com. Bubuieci.

În acest mod, instanța apreciază poziția de nerecunoaștere a vinovăției drept o încercare de eschivare de la răspunderea penală şi modalitate de apărare împotriva acuzațiilor aduse acestuia, or instanța iterând, într-un prim aspect a stabilit că inculpatul deși avea posibilitatea să accepte examinarea medicală şi chiar eventual să conteste această concluzie, a tratat cu indiferență aceste garanții, deoarece Vartic Oleg avea o posibilitate reală să treacă această examinare atât la momentul comiterii faptei, cât şi ulterior, la cerere proprie într-o altă instituție medicală.

În subsidiar, conform pct. 35 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, se explică exhaustiv faptul că *concluzia examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei*, inclusiv rezultatul analizei de laborator a probelor biologice pot fi contestate de subiectul examinării medicale ori de organul de drept care a dispus examinarea medicală, *în termen de 3 zile din data anunțării concluziei*, prin solicitarea analizei de laborator repetate *în cadrul altei instituții medicale abilitate*, decât cea care a efectuat investigația inițială, fapt care nu a fost realizat de inculpat.

De altfel, conform pct. 7 din același Regulament, este prevăzut faptul că cheltuielile necesare pentru efectuarea examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, precum şi/sau analiza de laborator a probelor prelevate *(sânge şi/sau urină)* sânt acoperite de solicitantul examinării/*contestării*, conform actelor normative în vigoare, motiv pentru care, în ordinea prevederilor de drept enunțate *supra*, instanța conchide că inculpatul a beneficiat de suficient termen şi nici nu putea fi privat de acest drept, el având o posibilitate reală de a fi supus unei alte examinări medicale la propria sa cerere în cadrul altei instituții medicale, iar conform pct. 36 din Regulament, divergențele apărute între cele două concluzii ale examinărilor medicale pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, precum şi toate litigiile ce ţin de această examinare ar fi fost soluționată, la cererea persoanei sau a organului interesat, de Comisia de control a examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei din cadrul Ministerului Sănătății, prin ce instanța conchide că legiuitorul a oferit suficiente garanții acuzatului în acest scop, de la care Vartic Oleg în mod conștiincios s-a eschivat, prin ce a menținut valabilitatea concluziei formulate de medical specialist.

În alt doilea aspect, cu referire la lipsa unei explicații plauzibile a inculpatului vis-à-vis de poziția de nevinovăția a sa prin infirmarea conducerii unui vehicul, instanța mai precizează că dreptul de a păstra tăcerea nu este unul absolut [*John Murray împotriva Regatului Unit (MC)*, par. 47], astfel că pe de o parte o condamnare nu ar trebui să se bazeze exclusiv sau în principal pe tăcerea acuzatului sau pe refuzul său de a răspunde la întrebări sau de a depune mărturie, dar pe de altă parte, dreptul de a păstra tăcerea nu poate împiedica luarea în considerare a tăcerii persoanei în cauză, în situații care impun în mod clar o explicație din partea sa, în vederea aprecierii probelor aflate la dosar, care la caz nu a fost oferită de inculpat, în contextul în care restul probelor, separat, cât şi în ansamblu confirmă consecvent faptul că anume inculpatul s-a aflat la volanul mijlocului de transport, pe care l-a condus şi a fost suspectat legitim în conducerea acestuia în stare de ebrietate, iar prin urmare, reieșind din prevederile de drept enunțate anterior, acesta era obligat să treacă examinarea medicală, de la care a refuzat, săvârşit astfel fapta prejudiciabilă.

Respectiv, nu se poate așadar spune că decizia unui inculpat de a păstra tăcerea de-a lungul întregii proceduri penale trebuie să fie neapărat lipsită de implicații, însă pentru a stabili dacă faptul că tăcerea poate avea concluzii defavorabile inculpatului încalcă art. 6, trebuie să se ia în considerare toate circumstanțele, având în vedere în special ponderea pe care instanțele naționale le-au abordat-o, apreciind elementele de probă şi gradul de constrângere inerent situației [*John Murray împotriva Regatului Unit (MC)*, par. 47].

În acest mod, instanța nu reține tăcerea inculpatului drept o probă împotriva acestuia, însă pune la dubiu faptul că doar îşi susține nevinovăția sa în contextul circumstanțelor de fapt şi de drept expuse *supra* şi apreciate în ansamblu, iar mai mult din probele acumulate, din care motiv instanța în mod repetat apreciază critic poziția apărării ca fiind una exclusiv formală.

Astfel, instanța opinează că declarațiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependență de personalitatea acesteia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanțe, însă în esență informația obținută urmează să fie aceiași şi să nu afecteze probatoriul în cauza penală, dar în consecință, cele furnizate de inculpat nu coincid cu acțiunile descrise în actul de învinuire şi se infirmă prin probele administrate.

Or *veridicitatea* este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real şi poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanță cu realitatea pe care o probează această informație, la caz de inculpat, apreciată în cumul cu alte mijloace de probă.

Respectiv, aprecierea poziției inculpatului în cadrul acestui proces penal, a avut loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acesteia o valoare probantă condiționată şi de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, poziția acestuia nu coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate, relevante în acest sens, ce demonstrează comiterea faptei infracționale cu vinovăție şi nu se atestă nici o probă sau altă informație obiectivă, inclusiv din declarația sa care ar infirma acest fapt.

La fel, cu referire la fapta comisă, instanța menționează că inculpatul a refuzat expres examenul medical, în cadrul Dispensarului Republican de Narcologie, iar în acest sens, se confirmă prin concluziile specialistului la caz, expuse în procesul verbal nr. 619 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii ei, eliberat la data de 13 septembrie 2023, prin care a fost constatat la pct. 13 şi 14 (*concluzia*) din act, refuzul lui Vartic Oleg de la examinarea medicală cu prelevarea probelor biologice sub formă de urină şi sânge, cu mențiunea exactă *„Concluzia nu este făcută, refuză examinarea medicală şi prelevarea probelor biologice”*, fiind expusă pentru legitimitatea acestui document inclusiv semnătura ologrfă a specialistului – medic şi impresiunea oficială autentică a instituției medicale.

În susținerea existenței faptei infracțiunii şi a faptei ca semn al laturii obiective, instanța atestă astfel veridicitatea declarațiilor martorului şi a probelor scrise, în detrimentul versiunii evazive a apărării, dar şi în coroborare cu cele nemenționate de inculpat personal în ședința de judecată, care de altfel chiar dacă nu recunoaște vina, se confirmă refuzul expres al acestuia de a fi examinat în același scop, confirmând în acest mod cele expuse în mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale.

În motivarea acțiunilor legale ale agentului constatator, instanța mai reține, că conform prevederilor pct. 2 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, prin *examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei (examinarea medicală*) se înțelege un complex de acțiuni şi procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătății ce au drept scop determinarea şi evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate.

Concomitent, din pct. 6 lit. d) din același Regulament, examinării medicale se supun persoanele bănuite de *consum de alcool*, con*sum de droguri şi de alte substanțe ce provoacă ebrietate,* care încalcă ordinea publică şi/sau care manifestă comportament agresiv şi violent, care refuză testarea alcoolscopică.

În subsidiar, instanța susține că potrivit pct. 15 lit. a) al regulamentului sus menționat, examinarea medicală în municipiul Chișinău, este efectuată în regim non-stop de către *specialiştii instituției medico-sanitare publice Dispensarul Republican de Narcologie*.

Similar, reieșind din dispoziția pct. 25 lit. l) al aceluiași regulament, concluzia examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei se înregistrează în procesul verbal cu mențiunea *„concluzia nu este făcută, refuză examinarea medicală şi prelevarea probelor biologice”*.

Concomitent, instanța reține faptul că inculpatul deținea dreptul de a conduce mijloace de transport, fapt confirmat prin extrasul din baza de date „AccesWeb” (f.d.32), în temeiul permisului de conducere cu nr. *****, eliberat la 12 ianuarie 2021 pe numele lui Vartic Oleg, născut la *****, conform categoriilor de conducere „B şi B1”, coagulând anume fapta prejudiciabilă prevăzută la alin. (3) al articolului incriminat, pe care instanța o va reține inclusive în contextul respectării prevederilor art. 325 din Codul de procedură penală.

În final, instanța precizează că infracțiunea prevăzută la art. 264^1 alin.(3) din Codul penal este una formală, care se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile în oricare din modalitățile sale normative, indiferent dacă inculpatul s-a aflat sau nu în stare de ebrietate, iar la caz infracțiunea s-a consumat din momentul refuzului expres exprimat de inculpat în cadrul examinării medicale în cadrul IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, amplasat în mun. Chișinău, pe str. Grenoble, 147, prin ce se întregește așadar latura obiectivă a componenței de infracțiune incriminate.

5.16. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanțelor de fapt şi de drept analizate *supra*, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Vartic Oleg.

De asemenea, instanța explică motivul infracțiunii prin superficialitatea manifestată de către inculpat în raport cu respectarea prohibiției impuse de a refuza să fie supus examinării medicale în scopul stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei, care îndeosebi s-a manifestat prin refuzul expres în cadrul instituției medicale, or conform relatărilor martorilor, acesta a trecut testul alcoolscopic, după care a refuzat să-i fie prelevate aceste probe biologice cu sânge, fără o argumentare a acestui refuz.

Astfel, instanța de judecată conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale, or inculpatului i-au fost aduse la cunoștință consecințele refuzului exprimat de acesta şi motivele examinării medicale, existând dubii rezonabile a aflării sale în stare de ebrietate.

Toate aceste considerente denotă acțiuni perfect legale ale agenților de poliție, care nu au fost interesați în anumit mod la documentarea situației, fiind obligați să întreprindă toate măsurile prevăzute de lege pentru a verifica suspiciunile formate legate de starea de ebrietate a conducătorului auto în urma suspiciunilor invocate de agentul constatator care au reieşit din acțiunile făptuitorului, iar din ansamblul probelor, a circumstanțelor de fapt stabilite şi din comportamentul inculpatului, instanța deduce că anume acesta s-a aflat la volan în momentul depistării sale şi putea fi suspectat pentru conducerea în stare de ebrietate, după care în incinta Dispensarului Republican de Narcologie, a refuzat expres să fie supus examinării medicale.

La rândul său, instanța mai statuează că inculpatul deține un permis de conducere autentic, prin ce confirmă indirect că a luat cunoștință cu regulamentul circulației rutiere, care printre altele îl obligă pe acesta să cunoască prevederile actului normativ nominalizat de acesta şi în special cele stipulate la pct. 11 lit. j) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, potrivit căruia conducătorul mijlocului de

transport este obligat să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar, temeiuri reiterate şi în art. 33 alin. (3), lit. b) din Legea nr. 131 din 2007.

La caz, însă inculpatul fără însă să ofere o explicaţie plauzibilă despre motivele întemeiate care l-ar fi determinat să comită fapta imputată sub aspectul refuzului examinării medicale în lipsa eventuală a intenţiei de a o comite, oferă instanţei posibilitatea să constate că Vartic Oleg a dorit intenţionat să nu treacă examenul medical şi cunoscând cu bună - ştiinţă despre faptul că la momentul solicitării de a fi supus acestei examinări, avea statutul de conducător al unui mijloc de transport, cu care acesta s-a deplasat pe drumurile publice din mun. Chişinău, dar şi nu a fost impus de circumstanţe care ar exclude urmărirea penală să refuze acest lucru, a desconsiderat normele legale care interzic acest lucru şi a opinat spre comiterea intenţionată a infracţiunii, mai ales în condiţiile în care este un fapt notoriu că procedura nominalizată de prelevare a probelor este una accesibilă uşor oricărei persoane de la care a fost solicitată.

Aşadar, inculpatul a manifestat o deosebită indiferenţă faţă de condiţiile imperative ale legii, care interzic categoric de a refuza să fie examinat medical, mai ales în condiţiile în care anterior inculpatul a fost informat despre motivele testării şi cunoaşte prevederile Regulamentului circulaţiei rutiere.

5.17. Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, instanţa statuează, că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani şi deţine permis de conducere.

În acelaşi context, privind încadrarea faptei anume în baza alin. (3) al art. 264^1 din Codul penal, care impun subiectului din speţă calitatea specială să deţină permis de conducere, servesc şi alte informaţii, din care denotă că inculpatul deţinea un permis de conducere valabil.

La fel, instanţa atestă că inculpatul Vartic Oleg a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populaţiei (f.d.29) şi este născut pe *****, nu se află la evidenţa medicului psihiatru şi narcolog (f.d.35,37), are dreptul de a conduce un mijloc de transport, în temeiul permisului de conducere c cu nr. *****, eliberat la 12 ianuarie 2021 şi astfel întruneşte semnele subiectului infracţiunii incriminate.

5.18. Astfel, instanţa de judecată consideră necesar ca Vartic Oleg să fie condamnat pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. **264^1 alin. (3) din Codul penal**, conform semnelor „*refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical*” reieşind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente şi veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert că anume inculpatul ***Vartic Oleg*** a comis infracţiunea incriminată cu vinovăţie sub formă de intenţie şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptei.

5.19. În condiţiile specificate, reieşind din circumstanţele faptice descrise în speţă şi motivele de drept invocate, de prevederile Regulamentului Circulaţiei Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, de prevederile Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009 şi de art. 264^1 din Codul penal, instanţa de judecată conchide că în acţiunile inculpatului Vartic Oleg sunt întrunite toate semnele

şi elementele constitutive obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 264[1] alin. (3) din Cod penal şi prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea acestuia la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

6.1. De către acuzatorul de stat Alla Cazacu, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Vartic Oleg vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art. 264[1] alin. (3) din Codul penal şi să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

6.2. Apărătorul Irina Ghdidirim, care acționează în interesele inculpatului Vartic Oleg, în dezbaterile judiciare a solicitat instanței emiterea unei sentințe de achitare din motiv că nu sunt întrunite elemente infracțiunii şi nu s-a expus în privința pedepsei aplicabile.

6.3. Inculpatul Vartic Oleg, nu s-a prezentat în ședința de judecată, pentru a se expune în privința sancțiunii aplicabile acestuia, fiind anunțat în căutare.

6.4. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

6.5. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă, că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

6.6. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„prețul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității şi cel al echității lor.

Instanța concluzionează, că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni şi va constitui o garanție şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont şi de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

6.7. Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal săvârşită de către inculpat, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare comise cu intenție.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Vartic Oleg face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul securității circulației rutiere, care atentează la una din valorile fundamentale – securitatea circulației şi exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității şi ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate, motiv pentru care legiuitorul a incriminat penal atentarea la realaţiile sociale sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să refuze, să se împotrivească sau să se eschiveze de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

6.8. Totodată, instanța de judecată reține că Vartic Oleg a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor agravante şi atenuante prevăzute la art. 76 şi 77 din Codul penal.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Vartic Oleg de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

6.9. În continuare, instanța de judecată conchide că art. 264^1 alin. (3) din Codul penal stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă sub formă de *muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu anularea dreptului de conduce mijloace de transport*.

6.10. Astfel, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului în domeniul securității circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar refuzul conducătorilor auto de a fi supuși examinării medicale sporește riscul şi încrederea exagerată a acestora în posibilitatea reală a conducerii mijloacelor de transport în stare de ebrietate, în detrimentul sănătății și ordinii publice, iar prin urmare comiterea acestor fapte necesită a fi sancționate.

6.11. Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub forma muncii neremunerate în folosul comunității în cuantumul maxim al pedepsei, pe care apărarea nu a susținut-o, solicitând achitarea inculpatului sau după care aplicarea unei sancțiuni mai blânde.

6.12. La caz, totodată, instanța subliniază că inculpatul anterior nu a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor similare, iar pentru alte fapte cu caracter penal, inculpatul are antecedentele stinse (f.d.33).

Respectiv, circumstanțele nominalizate şi lipsa altora care ar agrava situația acestuia, pot fi luate în considerare şi oferă instanței posibilitatea să aprecieze că în privința inculpatului – aplicarea pedepsei propuse de procuror, în limita maximă admisibilă este inechitabilă, fiind suficientă pentru corectarea persoanei şi pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni într-un cuantum mai redus în limitele admisibile ale normei speciale, dar nici mai aproape de limita minimă admisibilă, în condițiile în care inculpatul se eschivează de la instanță.

6.13. În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal, a sancțiunii imperative a normei penale, dar şi din cele circumstanțele nominalizate *supra*, instanța consideră că singura pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea cu adevărat a condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către ultimul, este aplicarea unei pedepse sub forma muncii neremunerate în folosul comunității, după cum statuează imperative sancțiunea normei speciale prevăzute la art. 264^1 alin. (3) din Codul penal, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită, cu atitudinea inculpatului şi în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Prin urmare, instanța reține că inculpatul întrunește condițiile impuse de legislația în vigoare în vederea alegerii pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, reieșind astfel atât din prevederile legii penale, dar şi din lipsa circumstanțelor agravante la caz.

Din motivele enumerate *supra*, exprimate atât în favoarea, cât şi în defavoarea inculpatului, instanța a opinat spre aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 210 ore.

6.14. În același timp, instanța va informa inculpatul Vartic Oleg că potrivit prevederilor 67 alin. (2) din Codul penal, munca neremunerată în folosul comunităţii se execută de la 2 până la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activităţi de bază sau studii, la solicitarea acestuia, până la 8 ore pe zi.

Subsecvent, conform art. 67 alin. (2^2) din Codul penal, persoanele condamnate la muncă neremunerată în folosul comunității vor semna în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii

judecătorești la organul de probațiune, în a cărui rază teritorială își are domiciliul, sau după caz, la comandantul unității militare.

De asemenea, în baza art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, pedeapsa se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

6.15. Concomitent, reieșind din caracterul imperativ al normei penale prevăzute la art. 264^1 alin. (3) din Codul penal, coroborat cu prevederile art. 62 alin. (1) lit. b^1) şi art. 65^1, alin. (3) din Codul penal, va aplica şi pedeapsa complementară sub forma anulării dreptului de a conduce mijloacele de transport, cu posibilitatea redobândirii ulterioare a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

Obligativitatea pedepsei complementare este motivată şi prin decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate din 4 august 2020, care în par. 30 statuează că legiuitorul a optat pentru o pedeapsă mai aspră constituită din pedeapsa principală și pedeapsa complementară *obligatorie*.

Concomitent, la caz nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 78 alin. (2) din Codul penal, pentru care pedeapsa complementară ar putea fi înlăturată, or din materialele cauzei nu se prezența unei circumstanțe atenuante, fără o căință activă şi fără să fie aduse alte argumente certe în sprijinul necesității aplicării normei vizate, care de altfel este utilizată la discreția instanței şi doar cu titlu derogatoriu de la sancțiunea normei speciale, pentru care sunt necesare argumente bine fundamentate pentru aplicarea acestor prevederi.

6.16. La fel, instanța reține că potrivit art. 21^1 alin. (3) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 7 iunie 2007, organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de până la 10 zile, remit autorității competente permisele de conducere ridicate pentru anularea lor.

Subsecvent, conform pct. 53 al Regulamentului privind procedura de examinare pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea și valabilitatea permisului de conducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 181 din 23 martie 2022, în vigoare din 8 mai 2022, permisele de conducere ale persoanelor condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă *cu pedepse penale de anulare* sau privare de dreptul de a conduce vehicule, însoțite de hotărârile judecătorești pe caz, se remit, în termen de 10 zile, *de către organele care asigură executarea pedepsei penale* sau sancțiunii contravenționale Instituției publice *„Agenția Servicii Publice”*, pentru anulare în Sistemul informațional automatizat *„Registrul de stat al conducătorilor de vehicule”*, în ordinea stabilită de către această autoritate.

Însă, în cazul în care persoanele condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedeapsă penală *de anulare* sau privare de dreptul de a conduce vehicule, nu au predat permisul de conducere deținut, *organele care asigură executarea pedepsei penale*, în termen de 10 zile, remit Instituției publice *„Agenția Servicii Publice”* hotărârile judecătorești pe caz, pentru anularea permiselor de conducere în cauză.

Prin urmare, permisul de conducere cu nr. *****, eliberat la 12 ianuarie 2021 pe numele lui Vartic Oleg, conform categoriilor de conducere “B, B1”, care se păstrează la inculpat, urmează să fie remis I.P. *„Agenția Servicii Publice”*, pentru anularea acestuia, în termen de 10 zile din momentul rămânerii definitive a sentinței, în contextul punerii în executare a acesteia, de către organul care va asigura executarea pedepsei.

6.17. Subsecvent, reieșind din prevederile art. 67 alin. (5) din Codul penal, instanța menționează că termenul de executare pedepsei în privința lui Vartic Oleg se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Cu privire la măsura preventivă.

7.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

7.2. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, apărătorul şi inculpatul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

7.3. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul Vartic Oleg nu se află sub imperiul unei măsuri preventive.

7.4. În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, *din oficiu* sau la cererea părților şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate *în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței*.

Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, *obligarea de a nu părăsi țara* constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara, fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.

7.5. În acest mod, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, urmează a fi menținută în privința inculpatului măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*.

Instanța mai precizează că în privința inculpatului a fost aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate şi acesta a demonstrat până în prezent riscuri reale privind eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, are antecedente penale stinse, iar aplicarea unei măsuri preventive non privative de libertate la momentul emiterii sentinței va avea ca scop eventual şi responsabilizarea acestuia în fața instanțelor ierarhic superioare în cazul în care prezenta sentință va fi atacată.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

8.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

8.2. Procurorul Alla Cazacu şi partea apărării, în dezbateri judiciare nu s-au expus în privința mijloacelor materiale de probă.

Instanța de judecată totuși reține că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Cristina Rotaru din 20 septembrie 2023 (f.d.13) a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă şi anexat la cauza penală procesul verbal nr. 619 din 13 septembrie 2023 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei (f.d.11).

Concomitent, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Cristina Rotaru din 20 septembrie 2023 (f.d.25) a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă şi anexat la cauza penală un purtător de informație tehnico - electronică de tip CD-R de model “OMEGA” cu 2 imagini video din data de 12 septembrie 2023 efectuate pe str. Mihail Frunze la intersecție cu

str. Toader Bubuiog, în com. Bubuieci din mun. Chișinău și din data de 13 septembrie 2023 de la Dispensarul Republica de Narcologie (f.d.19).

8.3. Instanța statuează cu referire la mijloacele materiale de probă, că potrivit art. 157 alin. (1), Cod procedură penală, *„constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză”*.

8.4. Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

În același context, conform art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicate, iar în acest caz documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

8.5. Elucidând cele expuse *supra*, instanța concluzionează că, la materialele cauzei penale se păstrează în original procesul verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii ei şi un purtător de informație tehnico - electronică, care au fost obținute de către organul de urmărire penală în mod legal, sunt pertinente cauzei penale şi nu există cereri de restituire, motiv pentru care, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, acestea urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Cu referire la cheltuielile judiciare şi latura civilă.

9. Instanța de judecată reține, că potrivit rechizitoriului, dar şi de către acuzatorul de stat în dezbateri judiciare nu au fost solicitate încasarea mijloacelor bănești cu titlu de cheltuieli judiciare, în legătură cu instrumentarea cauzei penale, iar parte civilă la cazul pendinte nu se atestă.

În conformitate cu prevederile articolelor 67 din Codul penal, art. 162, 340, 384-389, 392-395, 397, 437 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală şi art. 21^1 alin. (3) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 7 iunie 2007, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat **Vartic Oleg ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal, se condamnă şi i se stabilește o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 210 (două sute zece) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Termenul de executare pedepsei în privința lui Vartic Oleg se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

În temeiul art. 67 alin. (2^2) din Codul penal, Vartic Oleg va semna un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 (cinci) zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul.

Se informează Vartic Oleg că în baza art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, pedeapsa se înlocuiește

cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 (patru) ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 (trei) luni.

Controlul asupra comportării şi executării de către Vartic Oleg ***** a pedepsei stabilite prin prezenta sentință, se pune în obligația organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Până când sentința va deveni definitivă, se aplică în privința lui Vartic Oleg măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*, pentru asigurarea punerii în executare a pedepsei.

Mijloacele materiale de probă:

- a) Procesul verbal nr. 619 din 13 septembrie 2023 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, şi b) Un purtător de informație tehnico - electronică de tip CD-R de model „OMEGA” cu 2 imagini video, care se păstrează la dosar, se va deține la cauza penală, pe toata perioada păstrării sale.

- Permisul de conducere cu nr. *****, eliberat la 12 ianuarie 2021 pe numele lui Vartic Oleg, care se păstrează la acesta, se va remite Agenției Servicii Publice pentru anularea acestuia de către organul care asigură executarea pedepsei penale, în termen de 10 (zece) zile, din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău *(sediul Buiucani)*, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
judecător semnătura Stella BLEŞCEAGA

Copia corespunde originalului, judecător